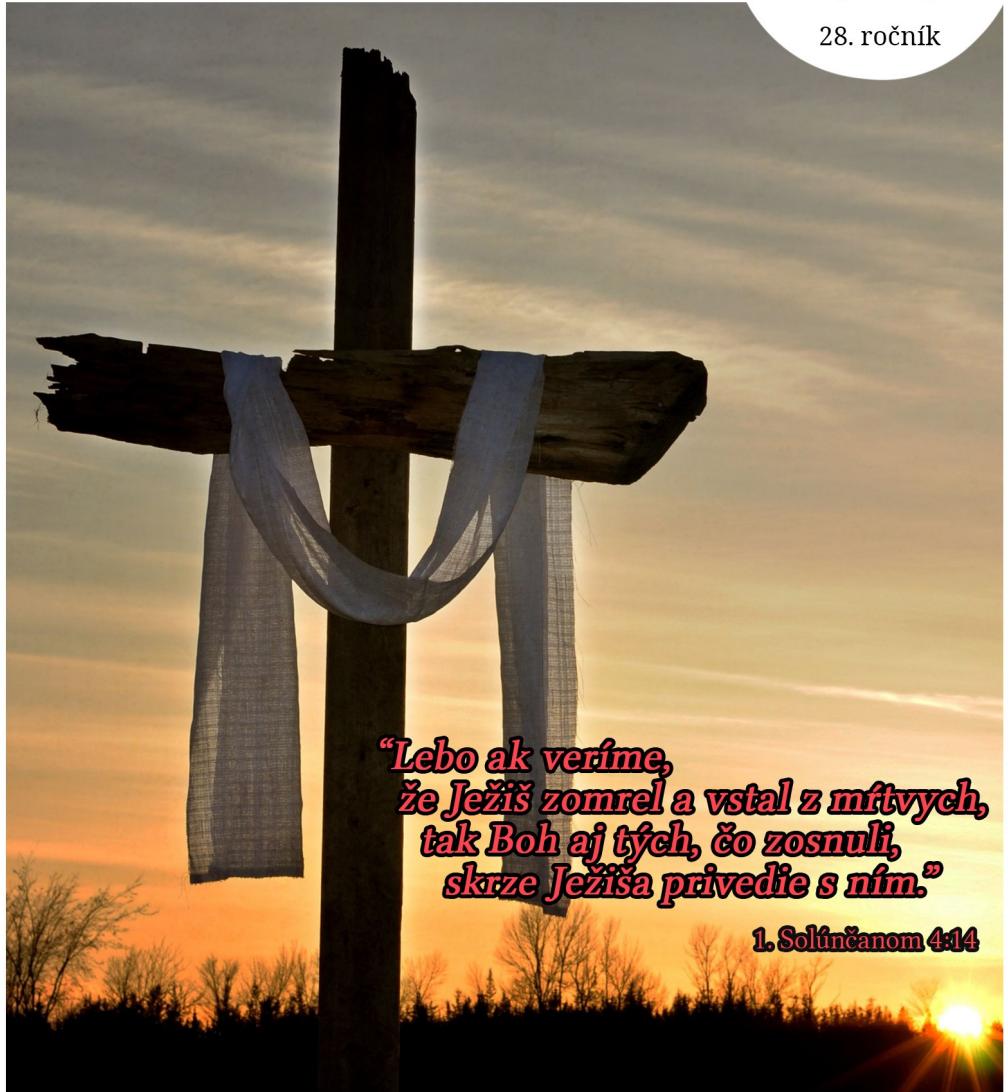
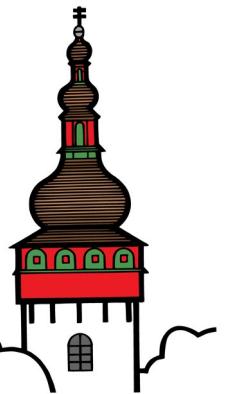

Katarínska

1/2022

Informačno – formačný list Rímskokatolíckej cirkvi farnosti Handlová

Katarínska | 1/2022

Úvodník - Dary Vzkrieseného nám pomáhajú

Ked' vzkriesený Ježiš prišiel medzi vydesených apoštolov, priniesol im päť veľkých darov.

Prvým z Jeho darov je pokoj, hebrejsky „šalom“. Ježišov pokoj nie je len kľud alebo mier. Koreň hebrejského slova „šlm“ naznačuje „plnosť, celistvost“. Ježiš učeníkom prináša plnosť všetkého, čo sa dá vyjadriť aj slovom spásy. Lenže spásu nie je v prvom rade to, čo nás čaká na konci života, ale skôr to, čo napĺňa náš život už dnes alebo aj zajtra.

Druhým Ježišovým veľkonočným darom je radosť. Skutočná radosť nie je to, že sa od srdca zasmejeme vtipu alebo že sme dali góľ na majstrovstvách sveta v hokeji. Skutočná radosť je vedomie, že sme milovaní, že nie sme sami, že náš život má zmysel a že niekam smeruje. Skutočná radosť je zakotvením v Bohu, vďaka ktorému môžeme s odstupom hodnotiť veci tohto sveta. Skutočná radosť nie je popreťím bolesti a utrpenia, ale je ich druhou stranou.

Ďalším Ježišovým darom je poslanie, zmysel života. Učenici už vedia, čím svoj život naplniť, prečo budú zajtra ráno vstávať, a preto s radosťou dnes večer zaspávajú. Je koniec životnej prázdnотy a nezmyselnému naháňaniu sa za vecami, ktoré nemajú žiadnu cenu. Je veľa ľudí, ktorí nevedia, prečo vlastne žijú a prečo sa stále za niečím naháňajú. Je naozaj ľahké to vedieť bez Ježiša, ktorý premohol smrť, pretože smrť, po ktorej život nepokračuje, nakoniec zmysel zmaže. Určite by sme mohli urobiť veľa dobra a zanechať po sebe bohatý

odkaz aj bez Ježiša, ale koniec nášho života bez nádeje by mal trpkú príchuť.

Duch Svätý je štvrtým Ježišovým veľkonočným darom. Len vďaka Nemu môžeme Ježiša „vidieť“ a chápať Jeho slová, inak pre nás aj

Jeho slová ostanú mŕtvymi. Povieme, že „je to síce pekné, ale v dnešnej dobe už neaktuálne.“ Nech si to dnes niekto skúsi, milovať nepriateľa alebo nastaviť druhé líce, ved' by bol blázon. Len v DUCHU Svätom môže niekto povedať: „Ježiš je Pán“ (porov. 1Kor 12, 3), povie apoštol Pavol a nechá sa pre Ježiša týrať a nakoniec i zabiť.

Odpustenie je piatym Ježišovým veľkonočným darom. Ježišova veta o odpúšťaní je mementom pre apoštolov o tom, že milosrdenstvo je korunou

Jeho zvesti a nad ním už nič nie je. Ježišovi učenici nemôžu byť inými, len vyslancami Božieho milosrdenstva. Nikdy nemôžu byť nemilosrdní, pretože by svojho Pána zradili.

Ježišove veľkonočné dary ukazujú cestu k tomu, ako sa stať človekom podľa Božieho obrazu. A na ceste k tomu človeka uschopňujú.

kaplán Martin Mihál

Nedela Božieho milosrdenstva

Veľká noc a veľkonočné trojdnie je srdcom celého liturgického roku, lebo počas týchto niekoľkých dní kresťania na celom svete slávia tajomstvo Ježišovho utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania. Tajomstvo, ktoré je srdcom kresťanskej viery. Počas týchto dní slávime zavŕšenie Ježišovho verejného účinkovania, zavŕšenie jeho poslania, kvôli ktorému prišiel na tento svet. Betlehem bez Jeruzalema by nemal

zmysel, a súčasne udalosti v Jeruzaleme osvetľujú udalosti okolo Ježišovho narodenia v Betleheme. Na veľkonočnú nedeľu slávime Ježišovo vzkriesenie a Jeho víťazstvo, slávime život, ktorý je mocnejší než smrť.

Celý týždeň po veľkonočnej nedeli prežívame veľkonočnú oktávu, počas ktorej počúvame v liturgii Božieho slova vo sv. omši o udalostiach, ktoré sa odohrali v nasledujúce dni, a najmä o rôznych stretnutiach zmŕtvychvstalého Ježiša so svojimi učeníkmi. Túto veľkonočnú oktávu uzatvára druhá veľkonočná nedeľa, ktorú od roku 2000 nazývame aj Nedelou Božieho milosrdenstva.

V roku 2000 vtedajší pápež Ján Pavol II. počas sv. omše vyhlásil za svätú sestru Faustínu Kowalskú a súčasne vyhlásil a ustanovil druhú veľkonočnú nedeľu za Nedelu Božieho milosrdenstva. Bolo to zavŕšenie dlhorocného úsilia mnohých, na prvom mieste sr. Faustíny, ktorá na podnet a žiadosť samého Ježiša žiadala a povzbudzovala k tomuto kroku. Aký je zmysel tohto sviatku, tohto slávenia? Aby sme to pochopili, musíme si pripomenúť, kto je sr. Faustína Kowalská. Bola to rehoľná sestra, ktorá sa narodila v roku 1905 v Poľsku a zomrela v roku 1938 v Krakove. Ako dvadsaťročná vstúpila do Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva. Počas svojho života sestra Faustína dostala milosť mystických zjavení Ježiša, ktorý sa jej zjavil ako zmŕtvychvstalý a dal jej poznáť tajomstvo Božieho milosrdenstva. Túto skúsenosť opísala vo svojom *Denníčku*.

Nedela Božieho milosrdenstva je jeden z troch liturgických sviatkov, ktoré Cirkev ustanovila na podnet svätých, ktorí prijali túto inšpiráciu zo súkromných zjavení Ježiša Krista. Prvým sviatkom je sviatok

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (sviatok Božieho Tela) a jeho iniciátorkou bola sv. Juliana z Lutychu (Liège) v 13. storočí. Tento sviatok sa slávi vo štvrtok po Nedeli Najsvätejšej Trojice. Druhým sviatkom je slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, jeho iniciátorkou je sv. Margita-Mária Alacoque v 17. storočí a je slávený v piatok na záver októvy po slávnosti Božieho Tela. A tretím sviatkom, ktorý sa slávi na záver veľkonočnej októvy, je Nedele Božieho milosrdenstva v 20. storočí. Môžeme povedať, že všetky tri sviatky sú Božou odpoveďou na to, čo spoločnosť a Cirkev v danej dobe prežívali, a majú za cieľ pomôcť viac objavovať niektoré z tajomstiev vieri.

Sviatok alebo aj Nedele Božieho milosrdenstva bola ustanovená na podnet samého Ježiša, ktorý sa zjavoval sr. Faustíne Kowalskej. Odkryl jej tajomstvo svojho nekonečného milosrdenstva a chcel tým

upriamiť pozornosť na Lásku, ktorá je mocnejšia ako všetko zlo sveta. Tieto udalosti sa odohrali v tridsiatych rokoch 20. storočia, v období medzi dvoma svetovými vojnami, v hlbokej hospodárskej a ekonomickej kríze, ktorá mala

obrovský vplyv na situáciu vo vtedajšej spoločnosti, a samozrejme v čase, keď sa začali šíriť myšlienky komunistickej ideológie, ktorá ovplyvnila druhú polovicu 20. storočia. Do tejto situácie prichádza Ježiš k obyčajnej rehoľnej sestre, aby skrže ňu svetu a Cirkvi pripomenal veľkosť Božieho milosrdenstva. A žiadal ju, aby práve druhá veľkonočná nedeľa bola ustanovená a slávená ako sviatok Božieho milosrdenstva. Počas tejto nedele mal byť vystavený a uctievaný obraz Božieho milosrdenstva, ktorý bol namaľovaný v roku 1934 na podnet sr. Faustíny poľským umelcom Eugeniuszom Kazimirowskim.

Na obraze je vyobrazený zmŕtvychvstalý Ježiš, ktorý prichádza, ľavou rukou odhaluje svoje srdce, z ktorého vyvierajú dva lúče, a pravá ruka naznačuje žehnanie. V dolnej časti obrazu má byť nápis „Ježišu, dôverujem Ti!“ Tento obraz je znázornením významu slávenia Božieho milosrdenstva. Boh nám zjavil svoje milosrdenstvo v Ježišovom vzkriesení. Kristovo zmŕtvychvstanie je znamením Božieho víťazstva nad každým zlom, hriechom i smrťou. Ježišovo víťazstvo nám hovorí, že Boh má vždy posledné slovo a je to slovo života. Zároveň Kristovo zmŕtvychvstanie je pre nás svedectvom Božej vernosti, Boh je verný človeku a zmluve, ktorú s ním uzavril. Jeho milosrdenstvo je svedectvom lásky k človeku, aj napriek tomu, že on na Boha zabúda, odchádza od Noho. Odpoveďou na túto lásku Boha je práve dôvera. Preto aj ten nápis na obraze. Jeho úlohou je povzbudzovať k dôvere, nech už sa človek nachádza v akejkoľvek, hoci aj ľudsky neriešiteľnej situácii. Lebo On je víťaz, On má vždy posledné slovo.

Sestra Faustína zachytáva Ježišove slová vo svojom Denníčku: „Dávam ľuďom nádobu, s ktorou majú prichádzať k prameňu milosrdenstva po milosti. Tou nádobou je tento obraz s nápisom: Ježišu, dôverujem Ti“. Na inom mieste Denníčka čítame: „Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva. Túžim, aby kňazi ohlasovali toto moje veľké milosrdenstvo voči hriešnym dušiam. Nech sa nebojí ku mne priblížiť žiadnen hriešnik. Spaľujú ma plamene milosrdenstva, chcem ho vyliat na ľudské duše.“ Ježiš sa jej žaloval: „Nedôvera duší mi ide roztrhnúť vnútro. Ešte viac ma bolí nedôvera vyvolenej duše, napriek

mojej nevyčerpateľnej láске mi nedôverujú, ba ani moja smrť im nastačí.“

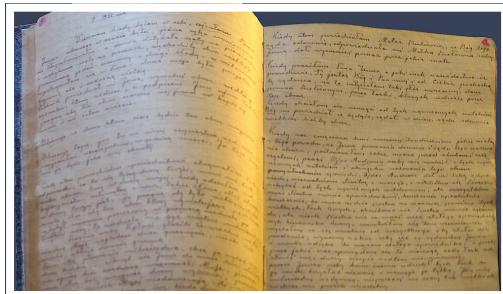
Sú dva spôsoby, ako si my ľudia môžeme uctiť Božie milosrdenstvo. Na prvom mieste je naša dôvera, ktorá je odpoveďou na Ježišovu lásku. A na druhom mieste je konanie skutkov milosrdenstva. Znova

čítame v Denníku sr. Faustíny: „Žiadam od teba skutky milosrdenstva, ktoré majú vyplývať z lásky ku mne. Milosrdenstvo máš svojim blížnym preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať ani sa vyhovárať, ani sa od toho osloboodiť.“

Milosrdenstvo svojim blížnym môžeš preukazovať trojakým spôsobom: po prvé - skutkom, po druhé - slovom, po tretie - modlitbou. V týchto troch stupňoch je obsiahnutá plnosť milosrdenstva a je nepochybňým dôkazom lásky ku mne... Musí byť aj skutok, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna.“

O Nedeli Božieho milosrdenstva môžeme povedať, že je klúčom, ktorý nám pomáha pochopiť veľkonočné udalosti, ktoré Ježiš prežíval. Na záver ešte jedna myšlienka z Denníka sr. Faustíny, ktorou nám približuje Ježišovo posolstvo: „*Ludstvo nenájde pokoj, kým sa neobráti s dôverou k môjmu milosrdenstvu.*“ Nech aj tohtoročné slávenie tejto nedele je pre nás príležitosťou rást' v dôvere v Boha a nanovo prijať Jeho milosrdenstvo do svojho života.

o. Peter Repa

Kalvárie

„Kalvárie a krízové cesty, ktorými je posiata i naša krajina, hovoria o našom živote a o živote generácií pred nami. Nie sú len pamiatkou a už vôbec nie len umeleckou. Sú mostom medzi životom tých, čo kráčali svojimi kalváriami a krízovými cestami, a nami, čo sme tiež na ceste...“

Mons. Marián Gavenda

O kalváriách a zvykoch

Význam kalvárií v krajinе

Drobná sakrálna architektúra vo forme malých pamätníkov, Božích múk, prícestných krížov, skulptúr svätých (tzv. svätí za dedinou), stĺpkov (napr. morové stĺpy, ktoré často nesú motív Svätej Trojice), medzníkov, kaplniek či kalvárií je neoddeliteľnou súčasťou kultúrnej krajiny na Slovensku. Ich výskyt je v krajinе úzko spojený s katolíckou vierou.

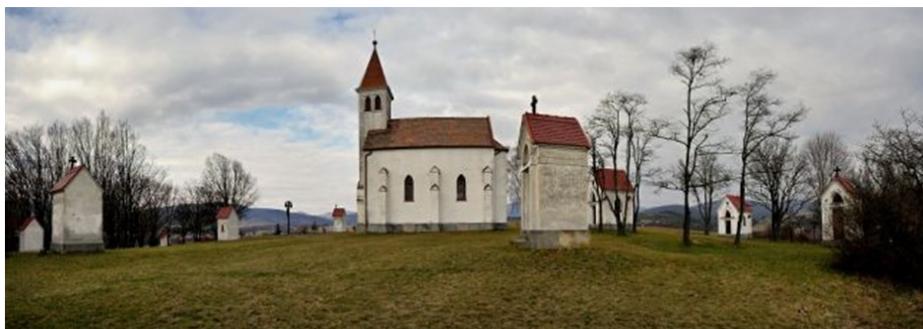

Symbolika kalvárie

Kalvária symbolizuje posledné vydýchnutie najväčšej kresťanskej osobnosti v dejinách, Pána Ježiša Krista. Jej hlavnou úlohou je neustále ľuďom **pripomínať večnosť a veľkosť života**. Krízová cesta na Kalváriu označuje Ježišovu cestu s krížom na pleciach, na ktorom Ho na vrchole ukrižovali. Príslovie „každý si nesie svoj kríž“ alebo „tebou je kríž“ vychádza práve z tejto kresťanskej tradície.

Na Slovensku máme vyše 200 kalvárií. Nie všetky sú verejnosti bežne prístupné alebo otvorené počas celého roka. Niektoré chátrajú, iné sú perlami regiónu. Vďaka svojej polohe na vyvýšených bodoch poskytujú krásne výhľady na okolie s čarownou atmosférou. Keďže sa nachádzajú blízko miest alebo obcí, kalvárie sú ľahko dostupné a vyhľadávané turistické lokality.

Najjednoduchší typ kalvárie má podobu kríža s ukrižovaným Ježišom Kristom alebo troch krížov zvyčajne stojacich na malej umelej vyvýšenine, prípadne doplnených sochami Panny Márie, Jána Evanjelistu a i. (súsošie Ukrižovanie). Typické sú kalvárie v podobe architektonického celku rozličných rozmerov budované v exteriéri, najčastejšie tvorené súborom drobných stavieb, tzv. zastavení. Výnimcočné sú kalvárie v interieri, kde majú len sochársku podobu. Prvé kalvárie vznikli v 15. storočí v západnej Európe. Ich budovanie sa rozšírilo najmä v strednej Európe v období baroka v 17. a najmä v 18. storočí v súvislosti s činnosťou jezuitov a s rekatolizáciou, často vznikali aj pod patronátom miest.

Počet jednotlivých zastavení býva rozdielny (napr. v 17. storočí sa v Uhorsku a Rakúsku stavali kalvárie so 7 zastaveniami, v Čechách s 11), čím sa kalvária odlišuje od krížovej cesty, ktorá má presne stanovený počet 14 zastavení (na Slovensku rozšírená najmä od

začiatku 19. storočia a v 20. storočí) a je najmä súčasťou interiérov kostolov.

Názov kalvária sa však vo všeobecnosti vžil aj ako označenie exteriérových krížových ciest. Mnohé už existujúce kalvárie boli v 19. storočí doplnené do počtu 14 zastavení. V roku 1991 však pápež Ján Pavol II. pridal poslednú stanicu s číslom pätnásť, aby tak doplnil okamih vzkriesenia Ježiša Krista.

K najvýznamnejším kalváriám na Slovensku patria kalvária v Banskej Štiavnici (1744 – 1751, spolu 23 objektov, 25 zastavení; súčasť komplexu pamiatok mesta a okolia zapísaných v roku 1993 do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO), v Prešove (1721 – 1886, pôvodne súbor 10 kaplniek s kostolom sv. Kríža a so svätými schodmi), čiastočne zachované kalvárie v Banskej Bystrici (17. – začiatok 20. storočia) a v Červenom Kameni (6 zastavení, 18. storočie), súsošie kalvárie v Hliníku nad Hronom (okolo 1768) a v Jablonici (1756 – 1758).

Naša farnosť strávila spoločný čas na pobožnosti krížovej cesty v nedele
27.3.2022.

Kalvária Solka, Nitrianske Pravno

Kalvária v našom živote

V pôstnom období sa v katolíckych kostoloch modlievame pobožnosť krížovej cesty. Chceme si týmto sprítomniť posledné chvíle nášho Pána na zemi a ďakovať mu za bolestné vykúpenie ľudstva na kríži. Naši predkovia stavali na mnohých vrškoch kalvárie, aby toto sprítomnenie bolo ešte aktuálnejšie a živšie. S našimi deťmi sme v nedeľu po ich prvom svätom prijímaní navštívili niektorú kalváriu v okolí. Takto sme sa modlili v Hliníku nad Hronom, na Starých Horách, v Rajeckej Lesnej aj na Solke pri Nitrianskom Pravne. Táto kalvária má viacej ako štrnásť zastavení. Niektoré zaujímavé, napríklad zrada Petra a Judáša. Peter svoju zradu oľutoval a robil pokánie, čo mu prinieslo odpustenie a stal sa hlavou Cirkvi aj napriek zrade. Judáš cestu k pokániu nenašiel a vieme, ako skončil. Kiež nám pobožnosť krížovej cesty pomáha k opravdivému pokániu.

Ján Holos

Bola som na rôznych púťach, vo Svätej zemi, v Lurdoch, vo Fatime, tak tiež mám vzácné spomienky a zážitky z La Salette. Keby to bolo možné, chodím na tieto pútnické miesta aj každý rok. La Salette je miesto, kde sa nebo dotýka zeme. Ked' som tam bola prvýkrát, preplakala som celú púť z úžasu, ktorý som tam pocíťovala. Myslela som si, že druhýkrát to bude to isté, no mylila som sa, celý čas sme sa presmiali, lebo pátri z Chrenovca sa nám postarali o dobrú náladu. No toto krásne je už žiaľ za nami vzhľadom na dnešnú situáciu. Tu na Slovensku chodievam na Staré Hory a nič viac nepotrebujem. Panna Mária je všade. Fatimské soboty začnú snáď aj tento rok, je tam možnosť spovede a krásna sv. omša na kopci pri Matke Božej.

Anna Žovincová

Vnímanie a pohľad krížovej cesty

„Velké veci mi urobil ten, ktorý je mocný a sväté je jeho meno a jeho milosrdensvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptylil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú.“

Mocnárov zosadil z trónov a povýsil ponížených. Hladných nakŕmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdensvo, ako slúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“

(Lk 1, 49 - 55)

Nie vždy som vnímala krížovú cestu ako pobožnosť alebo modlitbu, ktorá sa ma niekedy v živote môže aj hlboko dotknúť. Ako človek pomaly a prirodzene rastie, aj v duchovných záležitostiach denne rastieme v Bohu. A tak je to aj v mojom živote. V minulosti som krížovú cestu skôr brala ako nejakú povinnosť, ktorá sa odohráva v pôstnom období. Prišla som s mladými ľuďmi do kostola, zapojili sme sa nejakým spevom, prípadne modlitbou a odišla som domov, ako z nejakého maratónu alebo tréningu.

S postupným uvedomovaním si veľkosti môjho každodenného povolania i poslania sa denne pre mňa krížová cesta stáva hlbokou modlitbou, kedy môžem pred Pána prichádzať prázdná, hladná, smädná a stáť pred krížom každý deň nanovo s tým, čo mám, taká aká som, častokrát aj s prázdnou falosného bohatstva. A Ježiš ma neodmietne. Práve naopak, napĺňa moje srdce svetlom lásky a učí ma

denne vnímať' svet naokolo skutočnými hodnotami intenzívnejšie ako inokedy. Uvedomujem si, že aj napriek mojim slabostiam, pádom a nedokonalostiam môžem aj vďaka krízovej ceste denne prichádzat' bližšie k Bohu, s prosbou o pretvorenie môjho srdca, ako cesty pravdy, pokory a každodennej služby a vernosti Bohu.

Krízovú cestu sa učím vnímať' ako spomienku na umučenie Pána Ježiša, s rozjímaním a modlitbou premenenia v hlbší rozmer prípravy a prežívania Veľkej noci. A krízová cesta ma povzbudzuje aj k mnohým cnostiam, ktoré mi len tak nepadnú. I v tomto vnímam Božiu veľkosť, každodennú prosbu o ne a nesmiernu vdăčnosť a pokoj. Je to aj čas zastavenia sa a rozjímania nad jednotlivými zastaveniami krízovej cesty – umučením Pána Ježiša, či už v kostole, v spoločenstve, doma alebo aj priamo v prírode.

Nedá sa ani z môjho života vymaniť bolest' či utrpenie, je to súčasť každodenného života, tak ako si nimi prešiel sám Ježiš. Aj týmto nám všetkým ukazuje, že On je cesta, pravda a život...

Na Slovensku máme viaceré miesta, kde sú krásne kalvárie, niektoré sú sprístupnené verejnosti, iné nie.

V srdci mi ostala kalvária v Rajeckej Lesnej, Marianke, Nitre i Ukrajine, ale rada prichádzam i na iné miesta, zvlášť na tie, kde som doteraz nemala možnosť ich vidieť.

Kalváriou nám ukrižovaný Kristus sprítomňuje veľkosť nášho života, teda aj môjho, pripomína večnosť a slávu nebeského kráľovstva. A celá krízová cesta je aj pre mňa uvedomením a nesením každodenného kríza, ako ho na pleciach niesol Ježiš, ktorý je s každým jedným z nás.

Pane, prosíme ťa, posilňuj našu pamäť, oživuj neustále našu vieru, ved v nás Božie Slovo, ktoré je živé a účinné, st'a ostrý meč, len ono sa môže dotýkať hlbky nášho ľudského srdca. Mnohí z nás majú teraz srdcia ubolené, prežívajú úzkosti, pláč, strach z toho, čo príde. Prosíme ťa za pokoj a mier na Ukrajine, za náš národ i celý svet, nech neprevládajú zbrane, krv, pláč, ale pokoj, zmierenie a sila modlitieb. Tak veľmi potrebujeme Tvoje mocné uistenie, že si stále s nami. Nech nás nepremôžu naše obavy, úzkosti a strach. Nech cítime vo svojich životoch, že Ty si mocný Vŕaz a Boh zázrakov.

Prajem všetkým farníkom, aj napriek ťažkej situácií v tomto pôstnom období, veľa milostí, hlboký pokoj, vzájomnú lásku, pomoc, radosť i hojné požehnanie.

A nech aj svetlo, radosť a láska Veľkej noci preniknú do vašich sŕdc i rodín víťazstvom zmŕtvychvstania Pána.

S farským, priateľským pozdravom

Slávka zo spoločenstva SKL

koordinátorka dobrovoľníkov a sociálna pracovníčka

X. Svetové stretnutie rodín v Ríme

Ako oznánil pápež František, X. ročník Svetového stretnutia bude "multicentrálnym" a "rozsiahlym" podujatím v diecézach po celom svete.

V týždni od 22. do 26. júna 2022 sa pápež v Ríme stretne len s delegátmi biskupských konferencií, cirkevných hnutí a rodinných združení.

V tých istých dňoch sa však všetky rodiny na svete budú môcť zúčastniť na diecéznych stretnutiach a svätej omši, ktoré je každý biskup pozvaný zorganizovať vo svojej diecéze. Preto bude vždy celosvetovou udalosťou, tak ako v minulosti, ale tentoraz sa bude prežívať v miestnych cirkvách prítomných všade na rôznych kontinentoch. Všetci spolu, v duchovnom spoločenstve, ale nie všetci na jednom mieste.

Ako povedal kardinál Kevin Farrell, prefekt Dikastéria pre laikov, rodinu a život, túto novú modalitu nesmieme považovať za obmedzenie! Naopak, je to krásna príležitosť ako spojiť rodiny všetkých farností a diecéz na svete okolo ich biskupa. Takto sa na tejto dôležitej cirkevnej udalosti budú môcť zúčastniť nielen tí, ktorí sa venujú pastorácii rodín, alebo rodiny, ktoré si môžu dovoliť cestovať, ale aj väčší počet rodín.

V skutočnosti je nevyhnutné zapojiť viac rodín, ak chceme dať službu rodín nový impulz. Rodiny nemožno vnímať len ako "pôdu, ktorú treba zavlažovať", pasívne prijímať reči, učenie alebo pastoračné iniciatívy "zhora". Naopak, sú "semenom", ktoré môže oplodniť svet! Oni sú evanjelizátori! Viac ako abstraktné prejavy sú to samotné rodiny, ktoré svetu prinášajú skutočné a dôveryhodné svedectvo o kráse rodinnej lásky.

Téma: „Rodinná láska: povolanie a cesta svätosti“

Pri piatom výročí apoštolskej exhortácie Amoris Laetitia a tri roky po vyhlásení exhortácie Gaudete et exsultate má Dikastérium pre laikov, rodinu a život v úmysle vyzdvihnutú rodinnú lásku ako povolanie a cestu svätosti, porozumieť a zdieľať hlboký a spásonosný význam rodinných vzťahov v každodennom živote. Ako dikastérium uvádzia:

„Manželstvo a rodina prejavujú vysokú hodnotu medziľudských vzťahov, zdieľania radostí a ťažkostí, rozvíjania každodenného života, ktorá vedie ľudí k stretnutiu s Bohom. Táto cesta, ak je vedená verne a vytrvalo, posilňuje lásku a uvedomuje si, že povolanie k svätosti, ktoré je vlastné každému človeku, sa konkretizuje v manželských a rodinných vzťahoch. V tomto zmysle je kresťanský rodinný život povolením a spôsobom svätosti, vyjadrením najkrajšej tváre Cirkvi.“

(Gaudete et exsultate 9)

Termín stretnutia: 22. - 26. jún 2022

Organizátorom stretnutia je Rímska diecéza a Dikastérium pre laikov, rodinu a život. Stretnutie bolo pôvodne naplánované na piatte výročie Amoris Laetitia a tri roky od vydania exhortácie Gaudete et Exsultate, t. j. v roku 2021, no z dôvodu pandémie bolo presunuté na rok 2022.

Nový charakter stretnutia

Diskatérium všetkým pripomína, že účasť v Ríme bude obmedzená na 2000 ľudí, z dôvodu pandemických obmedzení. Zúčastnené delegácie budú s obmedzeným počtom osôb. Pápež František však všetkých pozýva, aby sa zúčastnili diecéznych stretnutí, ktoré sa budú konáť v rovnakom čase pre rodiny, pastoračných pracovníkov a spoločenstvá. Okrem centrálneho stretnutia v Ríme budú rodiny zhromaždené aj v jednotlivých diecézach sveta.

Program X. Svetového stretnutia rodín

V Ríme

Od 22. – 25. júna bude prebiehať v Aule Pavla VI. vo Vatikáne Teologicko-pastoračný kongres so sprievodnými aktivitami.

V stredu 22. 6. popoludní sa uskutoční festival so svedectvami rodín za prítomnosti Svätého Otca, ostatné dni bude kongres doplnený o sprievodné slávenia, eucharistickú adoráciu, pastoračné konferencie a panely, ktoré prinesú do dialógu pastoračné skúsenosti z celého sveta.

Na týchto iniciatívach sa zúčastnia najmä delegáti z biskupských konferencií a medzinárodných hnutí zapojených do pastorácie rodín.

V sobotu 25. 6. popoludní sa na Svätopeterskom námestí uskutoční svätá omša, ktorá bude okrem pozvaných delegátov otvorená najmä pre rodiny z rímskej diecézy, ktoré sa budú môcť zhromaždiť okolo svojho biskupa, Svätého Otca. Svätá omša v sobotu popoludní bola zvolená preto, aby rodiny na celom svete mohli v nedel'u sláviť Eucharistiu so svojimi biskupmi.

Program vo Vatikáne sa ukončí v nedel'u na obed modlitbou Anjel Pána so Svätým Otcom na Námestí svätého Petra. Týždeň bude môcť samozrejme sledovať každý prostredníctvom streamingu a čiastočne aj v televízii.

V diecézach

Druhá forma stretnutia s dejiskom v jednotlivých diecézach bude závisieť od iniciatívy miestnych biskupov, ktorí podľa témy stretnutia „Rodinná láska: povolanie a cesta svätosti“ môžu naplánovať iniciatívy a s využitím spoločných symbolov Desiateho svetového stretnutia rodín, ako sú logo, modlitba, hymna a grafické materiály.

Posolstvo pápeža Františka k 10. svetovému stretnutiu rodín 2022

„Drahí bratia a sestry, najblížšie Svetové stretnutie rodín sa uskutoční v Ríme v júni 2022. Jeho téμou je „Rodinná láska: povolanie a cesta svätosti“. Po ročnom odklade z dôvodu pandémie je túžba opäť sa stretnúť veľká.

Pri predchádzajúcich svetových stretnutiach zostala väčšina rodín doma a stretnutie bolo vnímané ako odohrávajúce sa v diaľke, sledované nanajvýš ak v televízii alebo pre väčšinu rodín neznáme. Tentoraz bude mať celkom novú formu, a je to prozretel'nostná príležitosť zapojiť do svetového podujatia všetky rodiny túžiace pocítiť, že sú súčasťou cirkevného spoločenstva.

Stretnutie bude mať multicentrickú a difúznu podobu (rozptýlenú do viacerých centier), čo pomôže zapojeniu diecéznych spoločenstiev celého sveta. Rím bude hlavným miestom konania, kde sa niektorí delegáti rodinnej pastorácie zúčastnia na Festivale rodín, na Pastorálnom kongrese a na svätej omši, ktoré sa budú vysielať do celého sveta.

V rovnakých dňoch bude môcť byť každá diecéza centrom lokálneho stretnutia pre svoje vlastné rodiny a komunity. Týmto spôsobom sa budú môcť zúčastiť všetci, aj tí, ktorí nebudú môcť prísť do Ríma. Tam, kde je to možné, preto pozývam diecézne spoločenstvá, aby naplánovali iniciatívy k téme Stretnutia, s využitím symbolov, ktoré pripravuje Rímska diecéza. Prosím vás, aby ste v tomto organizovaní sa spolu s rodinami boli živí, aktívni a tvoriví, zladení s tým, čo bude prebiehať v Ríme.

Ide o cennú príležitosť vložiť sa s nadšením do rodinnej pastorácie: manželské páry, rodiny a duchovní pastieri pospolu. A tak s odvahou, drahí duchovní pastieri a drahé rodiny, pomáhajte si navzájom pri organizovaní stretnutí v diecézach a vo farnostach všetkých kontinentov. Šťastnú cestu smerom k blížiacemu sa Svetovému stretnutiu rodín! A nezabudnite sa za mňa modliť. Ďakujem!“

Rozpis počas Veľkonočných sviatkov

15.4. – 18.4.2022

Zelený štvrtok

17:30	+ nočné bdenie do 20:00
-------	-------------------------

Veľký piatok

9:00	križová cesta vo farskom kostole
15:00	obrady Veľkého piatku poklona krížu do 19:00

Biela sobota

9:00	modlitba ranných chvál poklona krížu s bdením pri Božom hrobe do 19.00 hod.
19:00	Veľkonočná vigília

Veľkonočná nedela

7:30	farský kostol
9:00	Horný koniec
10:30	Nová Lehota
10:30	farský kostol

Veľkonočný pondelok

9:00	Horný koniec
9:00	farský kostol